AVUSTRALYA'DA

ELELE

HAYATTA EN HAKİKİ MÜRŞİT İLİMDİR. M. K. ATATÜRK

YIL 9 SAYI 30

NİSAN 2001

AVUSTRALYA
BATI TRAKYA TÜRKLERİ

23 Nisan Egemenlik ve Çocuk Bayramınız Kutlu Olsun

Üst sol: 21-22 Mart 2001 Yaşlılar Haftasında A. Batı Trakya Türk kadınları börek yaparken
Üst sağ: 2000 dönemi başkanımız Mustafa Mustafaoğlu (sağda) Victoria Başbakanı Steve Bracks'la bir kültür gecesinde
Orta sol: Derneğimizde börek, çörek ve satış sergisi günü
Orta sağ: 21-22 Mart 2001 Yaşlılar Haftasında Derneğimizin müzik Grubu Türk müziğini sundu
Solda: Dernek binamız

"Çanakkele içinde vurdular beni
Ölmeden mezara koydular beni"

25 Nisan 2001 Çarşamba sabahı ANZAC (Australia and New Zealand Army Corps) günü, Australia ve Gelibolu'da anlamlı ve duygulu bir şekilde anıldı.

Aşağıdaki kitabe yanda görülen abidenin taşında yazılıdır.

MEHMETÇİĞE DERİN SAYGI

25 Nisan 1915 günü Conkbayırın da Türkler ve Birlesik Kuvvetleri arasında korkunc siper savasları oluyor.Siperler arasında 8-10 m. mesafe var.Süngü hucumundan sonra savaşa ara verildi.Askerler siperlerine cekildi.Yaralılar ve ölüler toplanıyor.iki siper arasında acıkta ağır yaralı ve bir bacağı kopmak üzere olan İngiliz Yüzbasısı avazı cıktıgı kadar bagırıyor, ağlıyor.kurtarın diye yalvarıyordu.Ancak hicbir sıperden kimse çıkıp yardım edemiyor.Cünkü en kücuk bir kıpırdanısta yüzlerce kursun yagıyordu.Bu sırada akıl almaz bir olay oldu.

Türk siperlerinden beyaz bir ic camasırı sallandı.Arkasından arslan yapılı bir Türk askeri silahsız siperden cıktı.Hepimiz donup kaldık. Kimse nefes alamıyor ona bakıyorduk.

Asker yavas adımlarla yürüyor siperdekiler kendisine nisan almıs bekliyordu.Asker yaralı İngiliz subayını oksar gibi yerden kucakladı.kolunu omuzuna attı ve bizim siperlere doğru yürümeye basladı Yaralıyı usulca yere bırakıp geldiği gibi kendi siperlerine döndü tesekkür bile edemedik.Savas alanlarında günlerce bu kahraman Türk askerlerinin cesareti güzelliği ve insan sevgisi konusuldu.

Dünyanın en yürekli ve kahraman askeri mehmetcige derin sevgi ve saygılar.

üsteğmen cosey
(Sonradan Avustralya Genel Valisi olmustur.)

Saygı Değer Türk Toplumu,

Bu dergi Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği, ona bağlı Eğitim kolu - Okul, Basın ve Yayın kolu, Gençlik kolu ve Batı Trakya Türk Kadınlar Derneği'nin ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN Kolu'na destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi, hepimizin ortak yayınıdır. Sizlerden gelen mektup, hikâye, fıkra, şiir v.s yazılarınız bu derginin devamını sağlayacaktır.

Göndereceğiniz yazı veya fotoğrafların altına isminizi yazmanızı rica ediyoruz.

Not: Sizlerden gelecek yazıların, eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz. Yapıcı, eleştirici ve takdire her zaman açığız. Yazılan her yazının sorumluluğu, bu dergiye değil, yazı sahibine aittir.

YAZILARINIZI BASIN VE YAYIN KOLUMUZA GÖNDERİNİZ

Teşekkürler

Yazışma adresi:
A.B.T.T.D. Elele Dergisi

103-109 Union Street
Windsor VIC 3181
Melbourne, AUSTRALIA
Tel: +61 3 9510 4889
Fax: +61 3 9510 2417

Dergiyi hazırlayanlar
Yazıların incelenmesi:
Nadir Celil, Memet İmam-Hüseyin
Baskıya hazırlayanlar:
Sihem İmam-Hüseyin, Feriha Reşitoğlu
Bilgisayara geçiren: *Sihem İmam-Hüseyin*
Kapak: *Sihem ve Memet*
Radyo Görevlileri
Feriha Reşitoğlu, Salih Reşitoğlu.

$230 x 90

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
Güzel Bir Yaşam	2
A.B.T.T.D. Yönetim Kurulu 2001	3
Beyaz Eldivenlerin Sırrı	3
Geleceği Yaratmak Geçmişi Kutlamak	4
Teşekkür	4
Melbourne'da Yaşlılar Haftası	5, 6
Öğ. Mustafa Çavdar'dan Mesaj	6
A.B.T.T.D. Türk Okulu	7
Avustralya'da Bir Annenin Çocuğuna Doğum Günü Öğüdü	8
Fotoğraflar	9,10,11,12
Bir Tatil Böyle Geçti	13,14
Geçmişten Yankılar	
9 Kasım 1999 Salı Günü	15
2000 Yılının Anne ve Babası	16
Vefat	17
Türk Günü ve Viva Festival	17
Türkülerimiz ve Öykülerimiz	18
Yaşanmış Bir Hikâye	18
Sizin Köşeniz	19
Din Sohbeti	20

Memet İmam-Hüseyin

GÜZEL BİR YAŞAM

Bütün çabalarımız, güzel bir yaşamın yaratılması için gece gündüz çalışmaktır.

Hızla değişen dünya şartlarında hayata ayak uydurabilmemiz için yapmamız gerekenleri yapıyorsak mutlu olmak ve güzel bir yaşamı yakalamak hiç de zor olmaz.
Avustralya Batı Trakya Türkleri otuzüç seneden beri olan değişikliklere ayak uydurarak bu günlere geldi ve gelecekte de olacak değişikliklere hazırlar. Zor anlarımızda her zaman çözüm yollarını aradık. Zaman geldi problemleri çözmek için kullandığımız yöntemler olumlu yönde olmadı. Problemlerin giderilmesinde fertten aileye, aileden yakın çevreye, yakın çevreden yaşadığımız ülkeye, yaşadığımız ülkeden dünyaya doğru uzayıp giden insanlar kendilerine düşeni yapıyorlarsa, mesuliyetlerini biliyorlarsa doğru yolu bulmamız ve mutlu olmamız daha kolay olur.

Avustralya Batı Trakya Türkleri olarak son üç yılda hareketli anlar yaşadık. Değişik düşünce ve görüşlerimizi karşı karşıya oturup tartışmak yerine, kendimizin halledeceği problemleri kanuna bıraktık. Neticede anladık ki kanun dahi problemi kendi tarafından değil de ancak kendi aramızda olacak olan bir çözüm yolunun daha sağlıklı olacağını bizlere söyledi.
Aramızda çıkan anlaşmazlığı dinleyen hakim savunma sonunda bizlere söyledikleri çok önemli idi. Kısaca hakim şöyle dedi:

"Bütün göçmenler Avustralya'ya çok iyi hayallerle geliyorsunuz. Bu hayaller kişiye göre değişebilir. Kimileri daha iyi para kazanıp maddi yönünü tatmin etmek, kimileri bulunduğu yerdeki baskılardan kurtulmak için olabilir. Hangi olursa olsun, sizlere kucak açan Avustralya'ya gelirken güzel kültürünüzü de beraberinizde getiriyorsunuz. Çok kültürlü Avustralya bundan memnun ve gelenlere her çeşit kolaylıkları sağlıyor. İlk geldiğiniz zamanlarda birbirinize bağlı kalıyorsunuz. Aradan zaman geçtiğinde, aranızdan iki kişi çıkıyor ve kiminiz birinin peşine kiminiz de diğerinin peşine katılarak hiç kimsenin yapamıyacağı hasarı siz kendinize yapıyorsunuz. Hasarın olmasına kimin sebeb olduğunu bulmak için bize geliyorsunuz. Günün birinde iki taraftan birini suçlu bulacağız. Fakat bu suçluyu bulana kadar çok büyük paralara ve toplumunuzun çok yıpranmasına sebeb olacak. Geçmişteki tecrübeler bunu gösterdi."

Hakimin bu konuşmasından sonra, zamanın yönetim kurulu oturup çok yerinde bir kararla bu sonu nereye gideceği belli olmayan didişmeye son vererek gücümüzü Batı Trakya Türklerine ait olan yeni binamızın hazırlanmasına verip hep beraber çalışarak, bize yaraşır güzel, sıcak bir Batı Trakya Türk evinin kurulmasına harcamaya karar verdiler.

7 Ocak 2001 Pazar günü yapılan seçimle yeni idare heyetine gelen arkadaşlar da üzerlerine düşen görevi yaparak toplumumuza yararlı olmaya çalışmaktadırlar. İdare heyetinin verimli çalışabilmesi ancak toplumun desteği ile olacaktır. Karşılaşacağımız problemleri çözmek için hep beraber oturup konuşarak tartışacağız. Problemlerin çözülmesinde dikkat edeceğimiz yöntem, problemin nerede olduğunu tesbit etmektir. Sorunlarımızın nedenlerini ararken aşağıdaki İngilizce değimi aklımızda tutarsak doğru olacağını düşünüyorum.

"Don't be like the drunk who loses a coin in one street but searches for it in a different street because the light is better there."
(Türkçesi: Parasını bir sokakta kaybedip ışığı daha fazla olan bir sokakta arayan sarhoşa benzemeyin.)

İyi günler sizin olsun

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği 2001 yılı Yönetim Kurulu

7 Ocak 2001 Pazar günü yapılan genel kurul toplantısında aşağıdaki üyeler oy birliği ile yönetim kuruluna seçilmişlerdir.

Başkan:	Nadir Celil
Başkan Yardımcısı:	Memet İmam-Hüseyin
Sekreter:	Mustafa Mustafaoğlu
Veznedar:	Salih Reşitoğlu
Sekreter Yardımcısı:	Bülent Öz
Sosyal İşleri Görevlisi:	Efrahim Güler
Yardımcı Üye:	Nurettin Boca
Yardımcı Üye:	İbrahim Şen
Yardımcı Üye:	İsmet Hasanoğlu

TEŞEKKÜR

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği'nin katılmış olduğu Türk Günü, Viva Festival, Yaşlılar Haftası gibi büyük etkinliklerde, ayrıca devamlı kutlanan milli günlerde ve hafta sonu Türk Okulumuzda, gözleme ile kebap günlerimizde yardım eden kadın erkek tüm yardımseverlere teşekkür ederiz.

ABTTD Yönetim Kurulu

BEYAZ ELDİVENLERİN SIRRI

Dünyamızın, kendi kanlı ve kirli ellerini beyaz eldivenler içerisine gizlemiş olan, sözüm ona temiz ülkeleri, eldivensiz Türkiyenin ellerini mikroskop altına yatırmışlar, geçmişe ve günümüze ait, kir ve kan lekeleri aramaktaydılar. Bunu uzun zamandan beri büyük bir ısrarla ve hararetle yapmalarına rağmen, gönül rahatlığıyla suçlayacakları bir kanıt, bir ipucu geçmemişti ellerine.

Ne var ki Fransa, Ermeni Lobisinin baskısına yenilerek veya içindeki hasmane duygularını dizginleyemeyerek: Türkiyeyi resmen soykırım yapmakla suçladı. Ve bir anda dikkatleri bu konuya çekmeyi başardı.

Gelelim Türkiye'ye; zaten iki asırdan beri, kimseye saldırdığı filân yoktu. Yalnız kendisine yapılan saldırılara karşi koymaya, kendini savunmaya çalisiyordu zaman zaman. Bu yüzden de koskoca İmparatorluktan bir avuç toprak kalmıştı ellerinde. O bir avuç toprağı da altmış milyon insan canla başla çalisiyor, mümkün olduğunca ele güne muhtaç olmadan yaşama mücadelesi veriyorlardı.

Yakın geçmişte de Rumlar: Kıbrıs'ta kaybolan bin kadar Rum'un hesabını soruyorlardı durmadan. Türkiye her ne kadar katliam yapmadığını söylese de kimseyi inandıramamıştı. Neyse ki Allah'tan bir ara Rumların ellerindeki beyaz eldivenleri kendiliğinden sıyrılıverdi. O zaman cümle alem gördü ki eller bileklere kadar kan revan içinde. Yapılan incelemeler sonunda, bu kanların bir kısmı Kıbrıs'ta topluca katlettikleri masum Türklere, bir kısmı da "kayıp" deyip te Türklerden hesabını istedikleri Rumlara ait. Mesele anlaşildığından beri çit çikmiyor.

Dileriz ki bir gün Fransızların, Ermenilerin ve diğer bütün ülkelerin, ellerindeki beyaz eldivenler de sıyrılsın. Kimlerim elleri daha kirli, daha kanlı görülsün. Ellerinin temizliği ile ögünmek isteyen herkes, beyaz eldivenleri ile değil, kendi elleri ile ögünsün.

Eh!... ne diyelim sevgili okuyucular, " Allah insanı atılan iftiralardan ve çikmayan lekelerden korusun." Aaaamiiiiiiiin!!!!!

Feriha Reşitoğlu

Memet İmam-Hüseyin

Geleceği Yaratmak
Geçmişi Kutlamak

20 Nisan 2001 Cuma akşamı, Victoria'nın Çok Kültürlü Komisyonu (Victorian Multicultural Commission) tarafından hazırlanan akşam yemeğine, Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği olarak biz de katıldık.

Yemek, Melborne ve Avustralya'nın tarihi binalarından biri olan Royal Exhibition binasında verildi. Bu bina, bu yıl yüzüncü yılını kutladığımız Avustralya'nın Federasyona geçişinde kullanılan ilk Meclis binasıydı. Tavan ve duvarlarının boyanışındaki sanat görülmeğe değer. Derneğimiz 21 ve 22 Mart 2001 tarihinde de Yaşlılar Haftası etkinliklerine bu binada katılmıştı ve çok başarılı olmuştu.

Victoria'da çok kültürlülüğü kutlama yemeğine kökleri 208 memleketten gelen 2700 kişi vardı. Bu kadar değişik memleketlerden gelip bu güzel ülkeyi çalışarak, mutluluk içinde yaşanacak bir hale getirdiğimizi, başta Victoria başbakanı Steve Bracks (Lübnan kökenli) ve diğer konuşmacılar haklı olarak öğünerek dile getirdiler.
Aşağıda Victoria eyaletini 1996 sayımına göre meydana getiren insanların durumuna bir göz atalım.

- Sayım gecesi Victoria'da 4,414,228 kişi vardı
- Nüfusun %23.8'zi başka ülke doğumlu
- Victoria halkı 208 ülkeden geldi
- 151 dil konuşuluyor
- 100 çeşit inanç var
- Victoria'da yaşıyanların % 44.5'şi başka ülke doğumlu veya ana babadan biri başka ülke doğumlu
- Victoria'da yaşıyanların %20'si ana dili İngilizce olmayan memleketlerden gelme
- Melbourne şehir nüfusunun %29'zu başka ülke doğumlu
- Victoria'da başka ülke doğumlu en yüksek nüfusa sahip ilk beş etnik grup: İngilizler, İtalyanlar, Yunanlılar, Vietnamlılar ve Yeni Zelandalılardır

Bu gecede çeşitli müzik ve folklor gösterileri yer aldı. Avustralya Türk Derneği Folklor Grubu misafirlere güzel Anadolumuzun halk oyunlarını gösterdiler. GECE Müzik Grubu da çeşitli müzik aletleriyle halk türkülerimizden örnekler sundular. Kendilerini Avustralya Batı Trakya Türkleri olarak tebrik ederiz.

TEŞEKKÜR

Ocak 2001'de Batı Trakya Taşkınlar köyünden kızını ve damadını ziyaret etmek için Melbourne'a gelen Halil Hasan'la derneğimizde hep beraberdik. Kendisiyle güzel anılarımız oldu. Trakya'ya döndüğünde yardım olarak derneğimize gönderdiği 1000 (bin) markla bizleri duygulandırdı. Bütün Batı Trakya Türklerine derneğimiz açıktır.
Taşkınlar'lı Sayın Halil Hasan'a tekrar tekrar teşekkür ederiz. Sağ olsun.

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği

Sihem İmam-Hüseyin

MELBOURNE'DA YAŞLILAR HAFTASI

(Senior Citizen Festival)

21 ve 22 MART 2001

Feriha Reşitoğlu'nun önerisi ve Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneğimizin gayretleriyle ilk defa olarak Melbourne Yaşlılar Haftasına (Festivaline) katıldık. Gayemiz Batı Trakya Türkleri'nin varlığını ve Kültürünü Avustralya halkına aktarmaktı.
Bu gayemiz, kadın erkek birçok toplum fertlerimizin faaliyetlere katılmasıyle gerçekleşti.

Birinci Gün: 21 Mart
Sabah saat 9.00 da eşim Memetle Exhibition binasına vardığımızda, bazı etnik gruplar satış sergilerini hazırlıyorlardı. Acaba geç mi kaldık diye telaşlandım. Derneğimizin başkanı ve bazı görevliler kebab ocaklarını hazırlayıp etleri buzdolabına yerleştirdiler. Üzerinde börek yapılacak masalar ayarlandı ve türk kahvesi-falı için küçük bir masa etrafına sandalyeler dizildi.
Diğer görevliler birer birer gelmeye başladı. Hepimiz beyaz gömlek ve siyah önlük giydik ve hazırlığa devam ettik. Görevliler okadar çevik ki, halk çoğalmadan börekler ve şiş kebabları pişirildi, sıcak büfeye dizildi. Ispanaklı, peynirli börekleri küçük parçalara bölüp gelenlere ikram ederek Batı Trakya Türk mutfağını tanıttık. Diğer tarafta kahvemizi içip fallarını baktıranlar çoğalıyordu. Fakat, herkesin dikkatini kadınlarımızın yufka açışı çekti. Merakla seyrettiler. Önceden böreklerimizi tadanlar saat 1.30 sıralarında büfemizin etrafını doldurdular, satmaya yetiştiremedik. Şişleri salatalarıyle pide ekmeğe sarmakta tecrübesizdik fakat kimse şikayet etmedi, sadece yemek istediler.

Saat 4.00'te börek satışı hızla devam ederken diğer etnik gruplar sergilerini topluyorlardı. Hepimiz çok yorgunduk fakat güzel satış olduğu için memnunduk. Bu güzel ve başarılı günün sonunda yorgun olsak da Batı Trakya Türklerini böyle önemli bir günde temsil etmekle mutluyduk.

İkinci Gün: 22 Mart
Sabah satış sergimize gelince ne yapacağımızı biliyorduk. Ocaklar hemen yakıldı, yufkalar açıldı. Şiş kebablar ve börekler pişirildi. Büfemiz doldu, gelenlere yine küçük parçalar tattırdık. Yağmurlu bir gündü. Yaşlı halk gelemiyecek diye tedirgin olduk ve kısa ara verilmesine karar aldık.

Saat 11.00're doğru derneğimizin müzik grubu Türk müziğini tanıtmak için sahneye çıktı. Grup içinden Cameron (yabancı fakat Türk müziğine meraklı birisi) şahısları ve çaldıkları müzik aletlerini İngilizce olarak tanıttı.
Türkülerimizi uzaktan dinlerken aniden satış hızlandı. Yunanlılar bizden şiş kebab alıyor, şaşılacak şey! Kendi satış sergileri on metre ötede. Şişleri sarmak biraz daha kolay oluyor sanki. İşin çalımını aldık, daha hızlı gidiyor. Fazla satıştan malzememiz bitti fakat en kısa zamanda yenisini hazırladık ve böreklere devam edildi.

Günün sonunda, biz görevliler toplu halde boşalan sandalyelere oturduk. Çok yorgunduk fakat derneğimize kazandırdığımız başarıdan dolayı çok memnunduk. Bu başarımızı Festival organizatörünün verdiği belge de isbat ediyordu.
Toplumumuzda bu kadar iyi, anlayışlı, çalışkan ve fedakâr insanlar varken, derneğimizin sırtı yere gelmez. Binamız kısa zamanda ödenecek ve Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği sonsuza kadar yaşayacaktır.

Aşağıda, Yaşlılar Haftasında katkıları olan değerli toplum üyelerimizi tanıtmak isterim.

BÖREKÇİLER	KEBABÇILAR	KAHVE VE FALCILAR
Fatma Reşitoğlu	İbrahim İbrahim	Feriha Reşitoğlu
Fatma Hasanoğlu	Semih Kantarcı	Belkız Turyan
Halide Alioğlu	Mehmet Haliloğlu	Emine Haliloğlu
Caide Haliloğlu	Efrahim Güler	Şenil Şen
Fatma Hüseyin	Yusuf Kapancı	Halide Boca
Dilber Hasan	Memet İmam-Hüseyin	
Azize Celil	Mustafa Hasanoğlu	**MÜZİK GRUBU**
Saide Mestan		Ali Seyhanlı - Klarnet
Fatma Koparan	**SATIŞ**	Salih Reşitoğlu - Kanun
Maide Arifoğlu	Nadir Celil	Türkay Ilıcak - Yağlı tambur
Fatma Mehmetoğlu	Sihem İmam-Hüseyin	Nadir Celil - Ud
Fatma Hüseyin	Nafiya Öngören	Şerafettin Reşitoğlu - Darbuka
Feime Kapancı	Emine Haliloğlu - Taşkınlar	Fevzi Bey - Tef
Sabiha Haliloğlu	İsmet Hasanoğlu	Cameron - Tef
Sabiha Güler	Figen Celil	
Sabriye Abdurrahman	İbrahim Şen	**Not**: Unuttuğumuz kişiler varsa bağışlayın ve bize bildirin
Nedime Basırlı		
Şeküre Şen		
Bedriye Mustafaoğlu		

Mesaj

Sayın Öğrenci Velileri,

Ben öğretmenlerinizden **Mustafa Çavdar**. Her yıl olduğu gibi, bu yıl da sizlerin en kıymetli varlığınız olan sevgili çocuklarınızı eğitmek ve öğretmek için görev başındayız.

Bu yıl Prep, 1., 2. ve 3. sınıfların öğretmeniyim. Bu yılda da öğrenciler başarılı bir şekilde çalışmalarını sürdürüyor. Bu öğretim yılında şu konular üzerinde çalışmalarımız oluyor.

1. Okul hayatımız
2. Bizim Bayramımız 23 Nisan
3. Evimiz ve ailemiz
4. Mevsimler, aylar ve günler
5. Sağlığımızı nasıl koruyalım
6. Yangın ve yangından korunma
7. Trafik ve trafik kazalarından korunma
8. Cumhuriyet Bayramı ve Atatürk
9. Yeni yıl
10. Ders yılı sonu

Saygı değer öğrenci velileri, eğitim ve öğretim çalışmalarının başarıya ulaşabilmesi için sizlerin de yardımlarına ihtiyacımız var. Evdeki çalışmalara sizler yardımcı olabilirseniz çocukların başarısını yükseltebilirsiniz.

Sağlık, mutlu ve neşeli günler geçirmenizi yüce Allah'tan temenni eder, saygılarımı sunarım

BATI TRAKYA TÜRKLERİ DERNEĞİ
TÜRK OKULU

Adres: **Prahran/Windsor Primary School**
Hornby Street, Windsor
Koordinatör: **Ayşe Aday**
Tel: 9547 6112

Sınıflar: **İlkokul 1. Sınıftan Lise 12. Sınıfa kadar eğitim verilir.**

Öğretim Saatleri: **11.00 ile 17.00 arası**

11.00 – 12.00	**Kurani Kerim Dersi**
12.00 – 5.00	**Türkçe Dersler**
	ve
	1 saat Din Dersi

Yemek Saati: Okul Aile Birliğinin hazırladığı nefis sıcak yemek satışları yapılır.
Saat 1.00 ile 1.30 arası

MÜFREDAT PROGRAMIMIZ

Türkiye Cumhuriyeti'nin Milli Eğitim Bakanlığı tarafından gönderilen kitaplardan yararlanarak ünite çalışmaları yapılır. Türkçe dilimiz, kültür ve tarih ağırlıklı konular şemsiyesi altında öğretilir. Her konu 3 hafta sürer. Dilbilgisi de bu konular çerçevesinde işlenir.

Okulumuz, Türkçe dili, Türk kültürünü,Türk tarihini ve İslam dinini öğretmeyi ön planda tutar. Çocuklarımızın sosyal alanda birbirleriyle uyum sağlayıp dostluk içinde gelişmeleri sağlanır.

MİLLİ BAYRAMLARIMIZ

Milli Bayramlarımızı Okulumuz, Dernekle ortaklaşa düzenler ve toplumla birlikte kutlar.

DİN DERSİ

Hocamız İbrahim Aker, her sınıfa bir saat Din Dersi öğretir. Önemli süreler öğretilir ve bunların Türkçe anlamları incelenir; İslamın şartları ve imanın şartları hakkında bilgi verilir; dini hikayelerle konulara aydınlık getirilir. Saat 11 de ise sadece Arapça Kurani Kerim okuyabilmek için Alfabe ve hece dersleri verilir.

ÖĞRETMENLERİMİZ

Öğretmenlerimizin her biri seçme veTürkçe dili öğretmeye yetenekleri vardır.

ÖĞRETİM ÜCRETLERİ

Her dönem için çocuk başına **75** dolardır.
2 çocuk için dönem başına düşen toplam ücret **145** dolardır.
3 çocuk için dönem başına düşen toplam ücret **215** dolardır.
Ücretler, çocuk başına 5 saat öğretim karşılığı $ 7. 50 tir.

AVUSTRALYA'DA BİR ANNENİN ÇOCUĞUNA DOĞUM GÜNÜ ÖĞÜDÜ[46]

(okuma parçası)

Bundan tam 17 sene önce seni bağrıma basmıştım. Annelik; tarifi imkânsız bir duygu ve büyük bir mutluluktu. Bu mutlulukla birlikte, omuzlarımıza büyük bir sorumluluk yüklenmişti. Sen beyaz bir kâğıt, bizlerse ressamdık. O bembeyaz kâğıda gelecek nesle ait güzel bir insan resmi çizecektik. Evlat yetiştirmenin büyük bir sanat olduğunu, her çocuğun da iyi veya kötü bir sanatçının eseri olduğunu düşünerek sana yaklaştık. Bizler emek ve değer verdiğimiz bu eseri, hayatın olumsuz etkilerinden daima korumaya çalıştık. Sana kol kanat gerdik. Anne ve baban olarak bu güne kadar senin gideceğin yönü bizler belirledik. Ama bu gün, sana kendi yönünü kendi çizme hakkını teslim ediyoruz. Yönünü bundan sonra kendin tayin edeceksin. Artık bizler ömrümüz yettiğince birer idareci değil; gözlemci olarak kalacağız. İhtiyacın olduğunda hiç çekinmeden, her an bize başvurabilirsin. Sen, ne kadar büyüsen de bizim çocuğumuzsun.

Arkadaş çevren ve edineceğin alışkanlıklar kendi yaşamını ve başarını ciddî şekilde etkileyecektir. Kötü arkadaşlar ve kötü alışkanlıklar gelecekteki başarılarının engeli, yaşamının tuzaklarıdır. Kötülüklerin yaygınlaştığı günümüzde, kötü arkadaşların ve kötü alışkanlıkların pençesine düşme. Sonra kolay kolay yakanı kurtaramazsın. Çok kültürlü bir toplumda yaşadığını unutma. Çok kültürlülüğe kendi kültürün ile katkıda bulun. Bunu yapmazsan, çok kültürlülük seni yok eder ve sonuçta kimliği belli olmayan, âdeta rüzgâr önünde uçan kuru bir yaprak gibi sürüklenirsin.

Sen, bilgisayar çağının neslisin. Senin bütün yeniliklerden yararlanmanı istiyoruz. Bilim ve teknoloji koşar adım ilerlerken, sen sakın boş işlerle uğraşma; yerinde sayma. Yenilikleri takip et ve yakala. Ama kim olduğunu, nereden geldiğini unutma. Bizleri hor görme! Öğrendiklerinle bize ışık tut; yolumuzu aydınlat. Ailene ve içinden çıktığın topluma sırt çevirme. Çevresine sırt çevirenler köksüz bir bitki gibi kalırlar. Şunu unutma ki köksüz bitkinin yaşama şansı yoktur. Çevresi ile arasında uçurumlar oluşturan insanların da yaşama şansı yoktur.

Bu yaşında, meslek, iş ve eş seçimi gibi hayatını etkileyecek çok önemli kararlar almak zorundasın. Geleceğinle ilgili önemli kararları almadan önce, aile büyüklerin ve öğretmenlerin başta olmak üzere konunun uzmanı olan insanlardan yardım iste. Önce kendine geçerli bir meslek edin. Bu konuda eğitimini tamamla. Mesleğine uygun iyi bir iş bul. Şunu unutma ki kendini iyi yetiştiren kişiler iyi iş bulabilirler. Daha sonra da hedefin; ana ve babanın işçi olmak için geldiği bu ülkede, deneyim ve çabalarınla işveren olmak olmalıdır. Ancak bu sayede ilerde büyük işler yapabilir ve işsizlere de iş ve aş verebilirsin.

Aman... çocuğum! Sen sen ol, kalbin de dilin de yumuşak olsun. Gücünü, kuvvetini, güçsüzleri ve mazlumları ezmek için kullanma. Yardımını insanlardan esirgeme. Kendine, çevrene ve tüm insanlara yararlı olmaya çalış. İnsanoğlu bu dünyada bir misafirdir. Bu misafirliğin nerede ve nasıl biteceği hiç belli değildir. Gençlik ve sağlığının kıymetini iyi bil ve değerlendir. Dikkat et! Sağlık, gençlik ve zaman, kaybedilince kıymetleri anlaşılan, ama ne yazık ki geriye dönüşü mümkün olmayan çok değerli varlıklardır. Sen bunların değerini iyi bil ve iyi kullan. Sabırlı ol; sabır acı, fakat meyvesi tatlıdır.

Bütün dua ve dileklerimiz, geleceğin büyükleri olan, senin ve senin gibi gençler içindir.

18'inci doğum günün kutlu olsun yavrum...

[46] Feriha REŞİTOĞLU (Batı Trakya'dan 1980 yılında gelmiş bir ana)

Solda:
2000 ders yılı
A.B.T.T.D.
Türk Okulu
Öğrenci ve
Öğretmenleri

Ortada solda:
Öğrenci
Velileri
BBQ başında

Aşağıda:
2000 ve 2001
ders yıllarında
görev alan
Türk
Öğretmenlerimiz

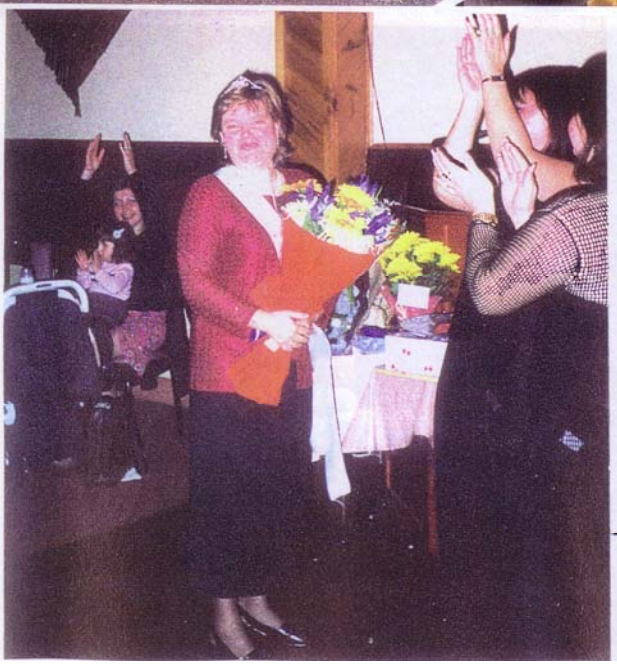

Solda:
2000 yılının Annesi - Hatice Reşitoğlu

Sağda:
ABTT Derneği Türk Okulu öğrencilerimiz Türk Gününe katıldılar
14-15 Ekim 2000

Orta sağda:
Derneğimiz Kültür Çadırında kahve, tatlı ve Türk müziğini tanıttı

Solda:
Derneğimizin 1999 Yılı Yönetim Kurulu üyelerine katkılarından dolayı birer Plaket verildi

Orta solda:
Verilen plaketin bir örneği

Sağda ve Orta solda: 21 - 22 Mart 2001 Melbourne Yaşlılar Festivalinde Batı Trakya Türk Kültürünü tanıtmak için zevkle çalışanlardan bir grup

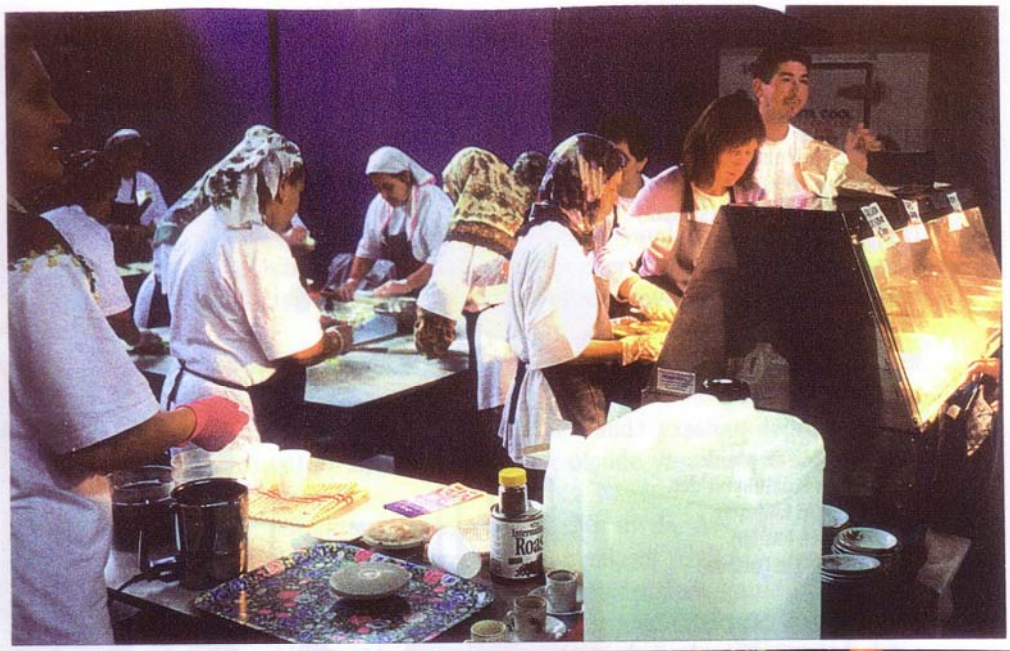

20 Nisan 2001 Victoria Çok Kültürlü Komisyonu - yemekli gece

Orta Sağda: Australia Türk Derneği Folklor Ekibi ve *Solda:* ABTT Derneği Yönetim Kurulu Üyeleri aileleriyle birlikte bu gecede

Sağda
ABTT Kadınlar Derneği 20 Şubat 2000'de tertiplediği oyun yarışmasında (sağdan) Figen Koparan - İkinci Nazlı Öngören - Birinci Tijen İsmailoğlu - Üçüncü geldiler. Fatma Mümin program yönetmeniydi.

Orta sol:
Şeküre Şen ve Maide Arifoğlu Kozlukebir'den tatile gelip kadınlar günümüze katılan bir misafirle (ortada)

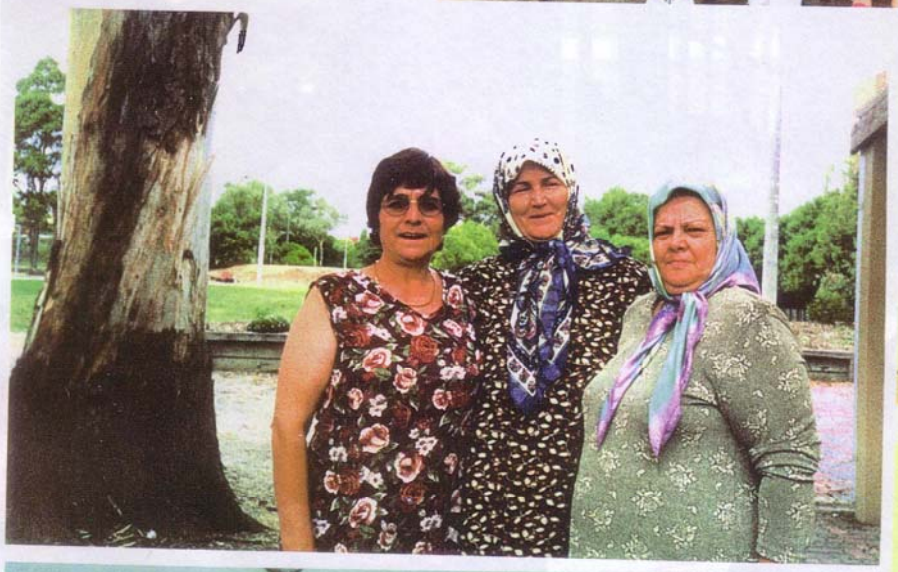

Yukarda:
ABTT Derneği başkanı Mustafa Mustafaoğlu Kurban Bayramı kutlam gecesinde Halkı hoşlarken

Solda
İbrahim İbrahım ve ailesi İstanbuldan gelen misafirleri (sağdan 2ci ve 3cü) ile bayram kutlama gecesinde

BİR TATİL BÖYLE GEÇTİ

14 Nisan 2000 yılında bir yurtdışı tatiline çıkmıştık. İki ay sürecek olan bu gezimizin bir saniyesinin bile boşa geçmesine gönlümüz razı değildi. Bir yandan yedi seneden beri görmediğimiz hısım akraba, bir yanda her köşesi görülmeğe değer cennet gibi bir vatan, bir yanda da bütün çilesine rağmen içimizdeki özlemi hiç bitmeyen, doğup büyüdüğümüz topraklar BATI TRAKYA vardı.

Melbourne'da başlayan uçak yolculuğumuz İstanbul havaalanında noktalandı. Yolun kalan kısmını taksi ve gemi ile devam ederek Yalova'ya geldik.

Bundan bir yıl önce 17 Ağustos gecesi çok geniş bir alanda yaşanan deprem faciası hemen her köşede kendini hissettiriyordu. Bu depremi büyük ölçüde yaşayan şehirlerimizden biriside Yalova idi.

On gün kadar Yalova'da kaldıktan sonra, yani 25 Nisan da ANZAC törenlerine katılmak üzere Geliboluya gittik. Çok arzu etmemize rağmen maalesef ANZAC şehitliğindeki törenlere yetişemedik. Fakat o gün diğer bütün şehitliklerdeki törenlere katıldık. Törenler sırasında zaman zaman çok duygulu anlar yaşadık. Biz o gün gördüğümüz turist kalabalığına başka hiç bir yerde rastlamadık. Akşam olunca televizyondaki haberlerden Çanakkale'ye 10,000 Avustralya ve Yeni Zellandalı'nın geldiğini öğrendik. Hakikaten oradaki manzara görülmeğe değerdi. Eğer bir gün sizler de oraları ziyaret etmeyi düşünürseniz bu gezinizi o güne rast getirmenizi size tavsiye ederiz. Törenler sona erince yine aynı gün tekrar Yalova'ya döndük. Yalova'da bir kaç gün dinlendikten sonra Yunanistan'a geçtik.

Yunanistan'daki insanların tam aylâk zamanıydı. Tütün haşlamalarını ekmişler fakat havalar soğuk gittiği için henüz tarla işlerine başlamamışlardı. İki hafta kadar kısa bir süre içinde bir çok insanla görüşebilme imkânımız oldu. En büyük sıkıntımız arabamızın olmayışıydı. Yunanistan'da ulaşim zordu. İstediğin an istediğin yere gitmek pek kolay değildi. Araba kiralamak ise oldukça pahalıya patlıyordu. Ulaşımın dışında sıkıntımız olmadı. Sağ olsunlar konu komşu bizlerle çok ilgilendiler. On beş gün boyunca her akşam değişik evlere misafir olduk, neyi var neyi yok bizimle paylaştılar. Akrabalığın ve dostluğun sıcaklığını, paylaşmanın güzelliğini bizlere yeniden hatırlattılar.

Yirmi seneden beri buradayım. Bundan önce üç kez daha tatile gittim ama inanın ayrılırken hiç birisi bana bu kadar acı vermemişti. Gözlerim bütün gece belki bir daha görmek nasip olmaz diyerek etrafına bakındı durdu. Beynimde binbir düşünce, yüreğimde binlerce iğnenin acısını anlatamam. Bu topraklarda doğdum, burada büyüdüm. Beni buraya bağlayan sevdiklerim birer birer yok olsalarda, yine aynı toprağın altında yatıyorlardı. Buralar onların mirası, bizlerse onların bir parçası ve devamıydık. Şimdi sırt çevirip gitmek çok ağır geliyordu. Vicdanımın sabaha dek kanadığını hissettim. Sabahın erken saatlerinde taksi ile köyümden ve sevdiklerimden ayrılırken " Gitmek mi zor, kalmak mı zor, o sabahı sen bana sor" sarkısını çagiran yüreğim, bu şarkının esas anlamını o zaman kavramıştı.

Yalova'ya geldikten iki gün sonra bu kez de Adapazarı'na doğru yola çiktik. Yolumuz İzmit ve Gölcükten geçti. Adapazarı'na kadar geçtiğimiz yerlerde depremin acı izleri tazeymiş gibi duruyordu. Adapazarı'ndan Ankara'ya geçtik. Manzara yer yer yine devam ediyordu. Büyük küçük bir çok köy ve kasabalar bu depremden nasibini almışlardı. Yol boylarında çadir ve geçici baraka kentler, asker kışlalarını andırıyordu.

Ankara'dan sonra Mersin, Tarsus'a geçtik. Avustralya'da, T.C. Diyanet görevlisi olarak biz Batı Trakyalıların altı yıl din hizmetlerinde bulunmuş olan ve büyük küçük herkesin sevgisini kazanan, değerli hocamız sayın Duran Öz' ü ziyaret ettik. Bizlerin bu ziyaretine çok sevinen hocamız bizi güzel bür şekilde ağırladı. Onun sayesinde Tarsus ve civarını tanıma fırsatını bulduk Kendileri buradaki bütün tanıdıklara sevgi ve selâmlarını gönderdiler. Bizler de dergimiz aracılığı ile bu selâmı sizlere iletiyoruz.

Tarsus'tan ayrıldıktan sonra Konya'ya geldik. Yıllardan beri merak ettiğimiz Mevlâna Dergâhını ziyaret ettik ve ertesi gün İzmir'e çekildik.

Izmir'e akşam sekizde vardık. Gidip bir otele yerleştik. Sabah olunca da Feyyaz Sağlam beyi telefonla arıyarak kendisi ile tanışmak istediğimizi bildirdik. Aslında biz Feyyaz beyi yaptığı değerli çalışmalarından biliyorduk ve kendisi ile yazışıyorduk, ama ilk defa yüzyüze gelecektik. İzmir'de olduğumuzu ögrenince onun için de bir sürpriz oldu. Gelip bizi otelde buldular, bir süre sohbet ettik. Bizim, Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği'nin eski başkanlarından Hayrettin Tahiroğlu ile de görüştük.

Tahiroğlu İzmire gittiği günden beri zaman zaman Feyyaz Sağlam beyle birlikte bazı konferanslara ve kurultaylara katılarak, Avustralya ve Avustralyadaki biz Batı Trakya Türkleri ile ilgili konuşmalar yapıyormuş. Toplantıların sonunda bir değerlendirme yapılarak bu çalışmalar kitap haline getiriliyormuş. Bu çalışmalardan bazı örnekleri bize verdiler. "Hakikaten çok değerli ve takdire değer bir faaliyet" demek isterdim, şayet çarpık ve taraflı bilgi verilmeseydi. Tahiroğlu yaptığı bir konuşmasında Avustralya'da Batı Trakya Türkleri'nin Springvale bölgesinde yaşadıklarını ve orada bir derneğimiz olduğunu, Elele ile Yankı adında iki tane dergimizin bulunduğundan bahsetmiş. Bunun doğru olmadığını kendisine de Feyyaz beye de söyledim. Kendilerinin de bir süre başkanlığını yaptığı derneğimğzin ilk günden beri hep Prahran bölgesinde bulunduğunu, hiç bir zaman için Springvale'e taşınmadığını, bunu ister Avustralya makamlarından, ister Avustralya'daki Türkiye Cumhuriyeti makamlarından sorabileceklerini belirttim. Yalnız geçen yıl içimizden ayrılan bazı dostlarımızın o bölgede dernekleşme çabalarına giriştiklerini, fakat toplumumuzu temsil edemeyeceğini söyledim. Sayın Tahiroğlu'nun bu tür davranmakla yaptığı bütün değerli çalışmalarına bir gölge düşürdüğü inancındayız.

Ertesi günü , Feyyaz bey ve ailesi, Tahiroğlu ve ailesi, bizi "Kazak Vadisi" denilen özel bir mekâna misafir götürdüler. Kazak Vadisi: Kazakistandan gelen bir Türkün, oradaki yaşantılarını her yönü ile yansıtan ve adına OTAĞ denilen çadırda sergiledikleri bir kültür cennetiydi. Buraya her yönüyle hayran kaldık. Bize oranın sahibi Şirzat bey ile eşi özel bir ilgi ve yakınlık gösterdiler. Milli içecekleri olan KIMIZ ikram ettiler. Kımız: Kısrak sütünden yapılmış bir çesit içeceğin adı. Samimiyetle söylüyorum kendimizi çok cana yakın insanların arasında bulduk. Feyyaz beye, eşi Nermin hanıma, Şirzat beye ve eşine, Hayrettin beye ve eşine, bizlere gösterdikleri yakın ilgi ve sevgilerinden dolayı bir kez daha teşekkür ediyoruz.

Sayın Feyyaz bey sohbetimiz sırasında, Batı Trakya konusunda elinde dört beş kitaplık bir malzeme bulunduğunu ancak bunları kendi imkânlarıyla çıkarmanın olanaksız olduğunu, kendisinin bir sponsor beklediğini belirtti. Biz de kendisine, bu durumu sizlere ileteceğimizi ve sponsor olmak isteyenler olursa yardımcı olacağımızı, aslında derneğimizin maddi durumu müsait olsaydı, geçmişteki gibi severek sponsorluk verebileceğini söyledik. Fakat derneğimizin durumu bu gün maalesef buna müsait değil. Kendisinin, halkımıza daha iyi hizmet verebilmek için giriştiği yüklü bir bina borcu var. Diğer yandan da parçalanmışlığın verdiği manevi hasarlar. Neyse ki bu tatsızlık daha ileriye gitmeden kapatıldı. Kimin haklı, kimin doğru olduğunu artık Allaha bıraktık. Dileriz ki yaşadığımız tüm olumsuzluklar, bundan sonrası için bir ders olur. Dernekçilikle şahsi meseleler birbirine karıştırılmaz.
Dernek kimsenin tapulu malı olmadığı gibi, gelecek nesillere bırakabileceğimiz ortak ve değerli yegâne mirastır.

Feriha Reşitoğlu

Foto: sağdan - Feyyaz Sağlam, Salih ve Feriha Reşitoğlu, *önde*- Şirzat Bey

Geçmişten Yankılar

Sihem Imam-Housein

9 KASIM 1999 Salı Günü
103-109 UNION Street'teki CEMİYET BİNAMIZA KAVUŞTUK

Son iki yılda Avustralya'da Batı Trakya Türk toplumu olarak çok sıkıntılı anlarımız oldu. Bu sıkıntıları gidermek için yılmadan mücadele ettik.
Kent Street'teki dernek binamız ihtiyaçlarımıza yetersiz olmaya başladığından, önce onu yenileyip büyütmeyi düşündük: İstediğimiz plan belediye kanunlarına uymadığından, harcanacak büyük bir masrafla dahi yine de ihtiyaçlarımızı karşılamıyacaktı.

Bu planlar üzerinde çalışan A.B.T.T.D yönetim kurulundaki arkadaşlarımız alternatif olarak bir yer veya bina için de bakıyorlardı. En nihayet Union Street'teki 1774 metre karelik arsa içindeki ve araba tamir atölyesi olarak kullanılan büyük bina alındı.
Belediye ile yapılan görüşmalerde, tamir yapıldıktan sonra, yeni binamızda istediğimiz faaliyetleri rahatlıkla yapabileceğimizi sözlü olarak belirttiler.

Binamızı kullanmak için Stonington Belediyesine yazılı olarak müracaat ettiğimizde, karar toplantısında dokuz azadan beşi aleyhimize rey verdi. Sebeplerden biri bu binanın yerleşim bölgesi içinde olmasıydı. İkinci ve çok önemli olan sebep de, bizlerin belediyeye seçilen yeni azalara Batı Trakya Türk toplumunu yani kendimizi tanıtmamamızdır.
Bu aleyhte karara, bölgemiz azası Tas Athanasopoulos itiraz etti ve ikinci bir toplantı için gün ayırttı. Bu toplantıya kadar bütün azaları ve belediye başkanını çağırıp eski ve yeni binamızı gösterdik, kendimizi tanıttık ve neler yaptığımızı anlattık.
İkinci toplantıda dokuz azadan sekizinin reyini lehimize olarak aldık. Fakat yeni binamızın kuzey ve batısındaki iki komşunun bu karara itirazı ile karşı karşıya kaldık. Ve VTAC'a gitmek zorunda bırakıldık.

Zamanın Yönetim Kurulu, halktan aldıkları destekle gereken kanuni işlemleri avukat ve mühendislerin bizi savunmasıyle bu davayı, 9 Kasım 1999 Salı günü sabahı saat 9.30 da kazandığımız kararı mahkemede bildirildi. Hepimiz rahatladık ve çok sevindik.
Bu sevincimizi paylaşmak ve bu günü hep beraber kutlamak için, Batı Trakya Türk Kadınlar Derneği, 28 Kasım 1999'da bir gün tertipledi. Ayrıca bu günde, bütün zorluklara ve dedikodulara göğüs gererek, zamanının çoğunu bu davaya ayırıp bıkmadan çalışan değerli arkadaşlarımızı, toplumumuza yararlarından dolayı ödüllendirmek istedik.
Kadınlar Derneği başkanımız Sayın Rukiye İbrahim aşağıdaki Avustralya Batı Trakya Türk Derneği yönetim üyelerine Teşekkür Plaketlerini sundu.

Ahmet Hüseyin	Başkan ABTTD
Arif İbrahim	Veznedar
Ali Durali	Başkan yardımcısı
Hasan Müminoğlu	Veznedar yardımcısı
Hüseyin Yakup	Sekreter yardımcısı
İbrahim İbrahim	Okul görevlisi
Ali Seyhanlı	Müzik görevlisi
Mustafa Mustafaoğlu	Sekreter - Kısa zamanda yazı işlerinde büyük katkıları oldu
Adnan Salih	Yardımcı Üye
Halide Boca	Bütün kanuni işlerimize koşan kişi

Fatma Mümin

2000 YILININ ANNE VE BABASINI TANIYALIM

Avustralya Batı Trakya Türk Kadınlar Derneği her yıl olduğu gibi 2000 yılında da anneler ve babalar gününü kutlamak için yemekli eğlence tertiplediler. Çok güzel geçen bu iki ayrı gün ve gecede, gelin hep beraber yılın annesi ve babası seçilen kardeşlerimizi tanıyalım.

Anneler Günü - 14 Mayıs 2000 Pazar günü

Yılın Annesi:

Yunanistan'ın Batı Trakya bölgesinde, Şapçı civarında bir köyde, 1950 - 1960 yılları arasında dünyaya gelmiş. Ocak ayı, yani pastalların bitimine yakın bir zamanda anne ve babasını çok mutlu etmiş çünki bu küçük hanım onların ilk göz ağrısıymış. Evleri cıvıl cıvıl neşe ile dolduran bu anne 1965 yılında bulundukları köyün ilkokuluna başlamış.Ordan öte yıllar nasıl da çabuk geçmiş. Bu arada, bu annenin bir kız kardeşi daha olmuş. Birçok ailelerde olduğu 1971 yılında bütün ailesi ile birlikte Avustralya'nın yolunu tutmuşlar. Artık bütün hısım akrabalar çok geride kalmış, yolculuk boyunda tanıştıkları ailelerle sığınmışlar birbirlerine. Hep birlikte yabancı diyarlarda birbirlerine sıkı sıkı sarılmış Batı Trakya insanları. İşte bu kişilerin arasında bu anne de bulunuyormuş ailesiyle birlikte.

Avustralya'nın Melbourne şehrinde diğer Batı Trakya toplumunun arasına katılmışlar. Herkes gibi yabancı diyarlarda iş bulunca ev bulunca türlü zorluklara göğüs germiş bu annenin ailesi. Nihayet yıllar yavaş yavaş geçtikce Avustralya denilen bu memleketin yoluna yordamına ayak uydurmaya başlamışlar. Herkes gibi iki yıl için gelen bu aile bir de bakmışlar ki aradan yıllar geçmiş, biricik kızları olan bu anne yetişmiş ve artık evlenecek yaşa ermiş. Tabii ki bu arada çok saygın bir ailenin yakışıklı delikanlısı tarafından kısmeti çıkmış. 1976 yılının Aralık ayında düğün dernek kurulmuş. Eşi ile birlikte mutlu bir yaşam sürdürürken 1980 yılında mutlulukları daha da artmış, Allah onlara aslan gibi bir erkek evladı vermiş. Bu genç anne artık evinin hanımı ve yavrusunun annesi olarak yasamını sürdürüyormuş. Aynı zamanda kocasına destek ve kocasının ailesine sıril sıklam sarılmış bu anne. Toplum arasında çok saygın bir seviyede sevilip sayılan bu anne, Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneğinde gösterdiği çabaları ve destekleri de hiç esirgememiş.

1985 yılında ikinci oğlunu dünyaya getirmiş, artık ailesi tamamlanmıştı. Avustralya'ya mini mini küçük bir kız olarak gelen bu anne, artık bu memlekete yerleşmiş. Ara sıra dikiş işlerinde kocasına destek olmakla, çocuklarını büyütmekle, evinin hanımlığını yapmakla devam ediyor bu annenin hayatı. Kim bilir, artık kendisi bile bu yılın annesi benim galiba diye düşünüyordur. Daha fazla sizleri merakta bırakmak istemiyorum. Sevgili bayanlar, Ircan köyünde dünyaya gelen sayın **Hatice Reşitoğlu'nu 2000 yılının annesi** olarak ilan ediyorum

---

Babalar Günü - 3 Eylül 2000 Pazar gecesi

Yılın Babası

1960'lı yıllarının sonlarına doğru, Yunanista'nın Gümülcine civarında, Omurlu köy, Baraklı, Ircan Hısar ve Kalender köy yakınlarında, yılbaşından 14 gün sonra dünyaya gelmiş. Ailenin ikinci çocuğu olan bu baba, 12 yaşında ailesi ile birlikte Avustralya'ya gelmişler. İlk iki ylları Melbourne şehrinin kuzeyinde bulunan bir muhitte geçmiş. Oralara yakın olan bir muhitten başka bir ev alıp yerleşmişler ailesiyle birlikte.

1982 yılında teknik okuluna başlamış bu baba. Hayatının bu bölümünden sonra iki yıl Williamstown limanında çalışmış. 1990 yılında bir spor gecesinde çok hanım bir kızla tanışmış. Bir süre sonra nişanlanmışlar. 1992 yılının Nisan ayında düğün dernek kuruldu ve evlendiler. 1998 yılında çok sevdikleri oğullarının dünyaya gelmesiyle aralarındaki sevgi daha da artmış. Shell Oil şirketinde çalışmakta devam eden bu babayı artık tanımanın zamanı geldi sanıyorum. Evet, Batı Trakya Bölgesinin Satı Köyünde 14 Ocak'ta dünyaya gelen
Ismet Hasanoğlu'nu 2000 yılının babası ilan ediyorum.

VEFAT

Salih Mümünoğlu, 18/9/1929 yılında Batı Trakya'nın Basırlı Köyünde doğdu. 1971'de ailece Avustralya'ya gelip Melbourne şehrinin Prahran bölgesine yerleşti.

Geçirdiği beyin kanaması sonunda, 26/3/2000 tarihinde Hakkın rahmetine kavuştu.

Bütün Batı Trakyalılar tarafından sevilen ve yaptığı şakaları ile herkesi güldüren Salih agamızın aramızdan ayrılışı da aynen bir şaka gibiydi. Fakat bu defa yaptığı şaka herkesi ağlattı.

Merhuma Allah'tan rahmet, gözü yaşlı ailesine başsağlığı ve sabırlar dileriz.

A.B.T.T.D.

TÜRK GÜNÜ - 14 ve 15 Ekim, 2000

2000 Yılının Türk Günü kutlamaları, 14-15 Ekim tarihlerinde Melbourne'da kutlandı. Bu yıl 4 üncüsü yapılan kutlamalara her zamanki gibi, yine katıldık. Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği olarak, biri yiyecek, diğeride kültür çadırı olmak üzere iki çadırla toplumumuzu temsil ettik. Yemek çadırımız o günün en kalabalık çadırıydı. Yapılan gözlemeler ve kebaplar adeta müşterilerin damak zevkine göre hazırlanmış gibiydi. Bir kez alan tekrar gelip alıyordu. Karnını doyuran halk, kahvesini içmek için, ortalığa dağılan mis gibi kahve kokusuna dayanamayıp, soluğu bizim kültür çadırında alıyordu. Bir yandan ikram edilen türk kahvesini yudumlarken, bir yandan da türk sanat müziği faslını dinleme imkânı buluyordu. Ayrıca Derneğimize bağlı olan hafta sonu Türk Okulu ögrencileri de sundukları "Gelin Kaynana" adlı oyun ve korodan türküler ile izleyenlerin beğenisini kazandılar. Her iki günün de fırtınalı ve yağmurlu olmasına ve açık havada yapılmasına rağmen katılım diğer senelere nazaran daha yüksekti. Bir çok dernek ve özel kuruluşun yer aldığı bu günde SBS radyosu da katılmış ve yayınlarını oradan yapmıştır. Tahminlere göre iki günde 10,000e yakın kişinin ziyaret ettiği sanılmaktadır. Derneğimiz iki günde toplam 3000 dolar gelir sağlamıştır.

Türk Günü kutlamalarında Derneğimize sponsorluk veren değerli iş sahiplerimizden, *Güler İmports'un* sahibi Naim Güler kardeşimize ve Derneğimizin daima yanında olan hiç bir desteğini esirgemeyen, *Universal Travel* seyahat acentesinin sahibi Saffet Yıldırım abimize binlerce teşekkür eder, her iki iş sahibine de başarılar dileriz.

Feriha Reşitoğlu

VİVA FESTİVALİ - 4 Kasım, 2000

Stonington Belediyesi tarafından her yıl düzenlenmekte olan ve bu belediyenin sınırları içerisinde yaşayan etnik gurupların katılımı ile oluşan festival 4 kasım 2000 tarihinde yapılmıştır. Bu seneki adı VİVA festivali olan, Çin, Japon, İspanyol, İtalyan, Alman, Türk ve Yunan kuruluşlarının çesitli etkinliklerle temsil edildiği bu günde Derneğimiz yiyecek ve kültür çadırları ile temsil edildi. Kültür çadımızda büyük ilgi güren türk kahvesi ve kahve falı, hemen yanımızdaki Yunanlı hemşerilerimizin kıskançlık duygularını körükledi ve sözlü sataşmalara kalkıştılar. Günün son dakikalarına rastlayan bu sataşma, bizler tarafından itibar görmeyince alevlenmeden söndürüldü. Toplumumuzun yanı sıra büyük çoğunluğunu abancıların oluşturduğu bu festivalde Derneğimiz adına yine güzel bir tanıtım olurken, 3061 dolar da gelir sağlanmış oldu.

Feriha Reşitoğlu

OYNAK AHMET TÜRKÜSÜ

Bu olay tahminen 1010'lu yıllarda Batı Trakya'nın büyük köylerinden olan Domruköy'de meydana gelmiş.
Oynak Ahmet adından da anlaşılacağı gibi oynak ve çapkınmış. Kocası askerde olan Ayşe geline göz koymuş. Önceleri Ayşe gelin oralı olmamış. Fakat bir gün yanılarak, Oynak Ahmet'in güzel sözlerine, boş vaadlerine aldanmış.
Ayşe gelinin kocası askerden dönünce, etrafta gezinen dedikodulara fazla dayanamayıp Ayşe gelini boşamış. Ne varki kocasından ayrılan Ayşe gelini Oynak Ahmet de almamış. Ayşe bir başka köye gelin gitmiş.
Yaptıklarından büyük pişmanlık duyan Ayşe gelin, "Ben Oynak Ahmet'e aldandım perişan oldum. Bin defa pişmanım ama ne çare. Bemim durumumu görenler bari ibret alsınlar da Oynak Ahmet'in tatlı sözlerine, boş vaadlerine kanmasınlar" demiş.
Halktan biri çıkıp onlar adına bu türküyü yapmış.

Çaldarlıkta gördüm seni
Şalvarından bildim seni
Oynacık Ahmet'e verdim seni
Var ara eşini, eşini vay vay
Saysan liraların beşini vay vay

Arabası mavi boya
Başındaki zarif oya
Saramadım doya doya
Var ara eşini, eşini vay vay
Saysan liraların beşini vay vay

Arabası süslemeli
Entarisi işlemeli
Dünür salıp istemeli
Var ara eşini, eşini vay vay
Saysan liraların beşini vay vay.

Hazırlayan: ***Ferihe Reşitoğlu***

YAŞANMIŞ BİR HİKAYE

Gümülcine'de panayır oluyormuş. İskeçe'den bir delikanlı panayıra gelmiş. Fakat geç geldiğinden panayır dağılmış. Etrafta dolaşirken yerde bir torba bulmuş. Torbayı alıp içine bakmış. İçinde dört tane kese, her kesenin üzerinde 100'er altın olduğu yazılıymış. Etrafta kimsecikler olmadığından, delikanlı torbayı alıp eve gelmiş.
Ertesi sene, yine aynı panayıra gelmiş. Gelirken, geçen yıl bulduğu torbayı da yanına almayı ihmal etmemiş.
Bakmış ki bir ihtiyar, tellâl tutmuş: "Geçen yıl burada bir torba kaybolmuştur, her kim bulmuşsa Allah rızası için geriye iade etsin" diye bağırtıyormuş.
Bunu duyanlar, "Yahu ihtiyar! Bu parayı bulan deli mi ki sana parayı geri getirsin ? Şimdi kimbilir nerelerde gününü gün ediyordur bu adam. Sen bu parayı unut amca, unut!" diyorlarmış.
Delikanlı tellâlın bulunduğu yöne doğru ilerlemiş ; yaşlı amcanın torbasını uzatmış. "Al bak amca, eğer bir eksiği varsa boynumu vur!" demiş.
Yaşlı adam almış bakmış ki paranın hepsi tamam: Kesenin birinden 30 altın çikarmis, delikanlıya uzatmış. 'Allah bereketini arttırsın evlât' demiş.
Delikanlı parayı almış evine dönmüş. Bu parayla kendisine küçük bir dükkân açmış. Aradan bir kaç yıl geçince, dükkânların sayısı çogalmis.
Evlilik çagina gelince, yakınları illâ evlen diye tutturmuşlar. Kendilerinin çok beğendikleri bir kızı, gidip delikanlıya istemişler. Düğün olmuş. Gerdek gecesi, damat içeri girer girmez raftaki keselere gözü takılmış. Rafta on tane kese, her birinin üzerinde 100 altın yazıyormuş. Yalnız bir tanesinde 70 altın yazılıymış. Bu keselerin ve üzerindeki yazıların ne hikmet olduğunu anlayamamış, düşünceye dalmış. Gelin hanım izah etmiş: Bunlar rahmetli babamın bana bıraktığı mirasıdır. Bir tanesinde 70 altın olmasının nedeni de, babam bir zamanlar bir delikanlıya 30 altın bağışta bulunmuş. Bana "Kızım bir gün evleneceğin adama söylersin, babam 30 altını bana çeyiz olarak önceden ödemiş dersin, bunun nedeni budur" demiş.
Delikanlı çok şaşirmış, hayretler içinde kalmış ve ellerini açmış, Allahım ne büyüksün, senin hikmetlerine akıl sır erdirmek mümkün değil yarabbi. Eğer ben o gün bu paraları geriye vermeseydim, belki bir hırsız, belki de halen sürünüyor olacaktım; diye dua etmiş.

Hikâyemiz **AHMET GEBECİLİ** amcadan alınmıştır. Hazırlayan: ***Feriha Reşitoğlu***

SİZİN KÖŞENİZ

Avustralya Batı Trakya Türkleri Kadınlar Derneği'ne, beni 2000 yılının babası olarak seçtikleri için candan teşekkürlerimi iletmek istiyorum.

Bu güzel geceyi arkadaşlarımla paylaşmak beni çok mutlu etti. Harika bir şenlik harika bir beraberlikti. O mutluluk ve sevinç dolu gecenin, (Windsor Hotel'de bir gece) gibi harika bir hediye ile sonuçlanması, kelimelerle anlatılamaz.

İsmet Hasanoğlu
Yılın Babası

ANNECİĞİM

Anneciğim, anneciğim
Bak işte uyandım ben
Seni bekliyorum,
Gel öp beni sevgili anneciğim
Annem beni o kadar sever ki,
Hergün benden önce kalkar.
Benim uyandığımı görünce
Yanıma gelir, beni kucaklar, öper.
Ben annemi çok pek çok severim.

Esra Kırmacı

MÜBAREK RAMAZAN

Geldi Ramazan ayı
Zikredelim Mevlâyı
Muhabbetle analım
Resul-ü Kibriyayı
Geldi kutlu Ramazan
Okunur salâ-ezan
Birdir Allah, Hak Rasul
Yoktur asla şüphe zan
Kâdir Mevlâm sen bize
Sevdir kutlu orucu
Zira oruç tutmakla
Affolur kulun suçu
Oruç tutanlar için
Anlamlı kutlu bayram
Asıl bayram Ahirette
Görenler kalır hayran
Kılalım teravihi
Tutalım gündüz oruç
Kulun kulluğu terki
Hiç şüphesiz büyük suç
Lâ ilâhe illâllah
Muhammedün Resulullah
Azmi Rafet, tut oruç
Bulmak istersen felâh...

Hazırlayan: ***Ramiye İbrahim***

GEÇMİŞ OLSUN

Ne yazık ki hastalıklar hiç istemediğimiz, fakat bir çoğu zaman önüne geçemediğimiz bir durumdur.
Toplumumuzda olan hastalarımıza geçmiş olsun der, en kısa zamanda sağlıklarına kavuşmalarını Allahtan dileriz.

ABTTD Yönetim Kurulu

UN HELVASI

125 gr tuzsuz tereyağı, 1 su bardağı un, 1 su bardağı pudra şekeri, 1 çay kaşığı tarçın, 1 çay kaşığı sıvı yağ, 50 gr Şam fıstığı.
Yapılışı: Yağ, fıstık, un hafif ateşte kavrulur. Ateşten alınan tencereye pudra şekeri yedirilir. Dibi yağlanmış tepsiye helva bastırılarak yayılır. Sıcak iken istenilen şekilde kesilir. Soğuyunca, üzerine tarçın dökülerek servise yapılır.

Şimdiden afiyet olsun ..... ***Feriha R.***

ZEYTİNLİ - HELLİMLİ EKMEK

Malzeme: 1 kg normal un, 20 gr taze maya, 1 tutam tuz, 600 miligram su, 250 gr zeytin, 250 gr hellim, 1 orta soğan, 1 çay kaşığı kuru nane, 1 bardak zeytin yağı.
Yapılışı: Maya ve tuzu ılık suda eritin. Una ekleyip iyice yoğurun ve kabarması için üzerini örtüp bir kenara bırakın.
Zeytinlerin çekirdeklerini çıkarın, hellimi küçük parçalara kesin veya rendeleyin, soğanı ince doğrayıp nane ve zeytin yağını ekleyin. Hepsini iyice karıştırın ve tepsiye dökün. Biraz kabarması için kenara bırakın. Sonra 220 derecedeki fırında 30-40 dakika pişirin. Sıcakken çok nefistir.

Sihem İmam-Hüseyin

DİN SOHBETİ

Kıymetli okuyucularım ve cemiyet üyeleri. Dergimizin bu köşesinde ilk defa karşılaşıyoruz. Hepinize tekrar merhaba. Belki sizinle daha önce cami sohbetlerinde veya çay ocağı sohbetlerinde karşılaşmış olabiliriz, şimdi de biraz yazılarda konuşalım.

Burada sizinle dinimizin ismi olan islâm ve ona bağlı olarak barış ve kardeşlikten bahsetmek istiyorum.

İslâm kelimesi Arapçadır. Selâmette olmak, iyilik ve güzellik içerisinde olmak, kurtulmak manalarına gelir. Bu kelime silm kökünden gelmektedir. Silm ise barış ve huzur manasındadır. Demek ki İslâm, barış ve huzurda olmak, müslüman ise barış ve huzura ulaşmış kimse demektir.

Bir insanın barış ve huzur içerisinde olması için önce yaratanı ile yani Allahı ile barışık olması lâzımdır. Eğer insanın rabbi ile arası iyi değilse her an bir problem çıkması muhtemeldir. Çünkü o kişide manevi dayanak ve destek yok demektir.

İkinci derecede kişi kendisi ile barışık olmalı. Ruhen ve bedenen kendisine iyi bakmalı, her iki yöndende sağlıklı olmalı. Bilhasssa ruhen devamlı sağlam olmalı ki ruh ebedi hayatta, yani ölümden sonraki hayatta ebedi yaşayacak varlıktır.

Üçüncü derecede insan, insanlarla barışık olmalı ki toplum hayatını huzurlu yaşasın. Toplum hayatı insanın ailesinden başlar, akrabalar, komşular, köy veya mahalle, kasaba, şehir, ülke ve diğer ilkeler olarak halka büyüyerek gider. Barışın ve huzurun bu şekilde yayılıp bütün dünyaya hakim olabilmesi için islâmın çizdiği yoldan çıkmamak ve onu iyi anlamak lâzım.

Yüce dinimiz islâm, müslümanlar arasında kardeşlik, sevgi ve barış emretmekte; fitne, fesat, düşmanlık ve bozgunculuğu büyük günah olarak saymaktadır. Binaenaleyh, müslümanların huzur, barış ve güvenliğini ihlâl eden her türlü menfi davranış dinimizce yasak edilmiştir. Nitekim bir hadis-I şerifte peygamber efendimiz (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır: "Birbirinize haset etmeyin. Alış verişte birbirinizi aldatmayın. Birbirinize dargın durmayın ve birbirinizden yüz çevirmeyin. Birbirinizin bitmek üzere olan pazarlığını bozmayın. Ey Allah'ın kulları, kardeş olun! Müslüman, müslümanın kardeşidir, ona zulmetmez, onu yardımsız bırakmaz ve ona hor bakmaz." (1)

İslâmın temel hedeflerinden biri de insanları dünya ve ahirette mutlu kılmak, can ve mal emniyetini temin edip, insanlar arasında barışı sağlamaktır. Bu gerçek bizzat "İslâm" kelimesinden de anlaşılmaktadır. Zira islâm, barış ve huzur demektir. Müslüman ise barış ve huzura kavuşmuş ve Allaha teslim olmuş kişi demektir. Bu konuda cenab-ı Allah bir ayette "Ey iman edenler: Hep birden barışa girin, barışçı olun. Sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünki o sizin apaçık düşmanınızdır." (2)

İslâm dini barış dinidir. Hoşgörü, iyilik, yardımlaşma ve güzel ahlâk dinidir. "Ben güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim." (3) Buyuran sevgili peygamberimiz barışı ve adaleti sağlamak, yeryüzünde fesat, zulüm ve düşmanlığı kaldırmak üzere gönderilmiştir.

Müslümanların hoşgörülü, iyi ahlâklı olmaları, birbirleriyle iyi geçinip, kardeşçe yaşamaları gerektiğini beyan eden sevgili peygamberimiz bir başka hadislerinde mü'mini şöyle tarif etmektedir: "Mü'min, başkaları ile iyi geçinen ve kendisi ile iyi geçinendir." (4)

Milletçe huzur ve mutluluk içinde yaşayabilmemiz için düşünce ve inançları bizden farklıda olsa; başka kişilere karşı hoşgörülü davranıp toplum barışı için hizmet etmek gerekir. İç ve dış düşmanların oyununa gelmeden, her zamankinden fazla bugün bunu yapmaya ve barış içinde yaşamaya mecburuz. Zira milli menfaatlerimiz, milletçe birlik ve bütünlük içinde bulunmamızı zaruri kıldığı gibi; dini inançlarımız da sevgi, barış, kardeşlik ve dayanışma içinde bulunmamızı gerektirmektedir.

1-R. Salih'in Trc.c. 1, 277, Diyanet yay. Ankara 1990.
2- Bakara, 208.
3- İmamı malik, Muvatta, Kesful hafa, C. 1, S. 224, Beyrut.
4 - 250 Hadis, S. 85, Diyanet yay. Ankara 1979

İBRAHİM AKER

SPOR

Yıllardan beri özlemini çektiğimiz spor faaliyetleri nihayet Derneğimiz çatısı altında başlamış bulunmaktadır. Altı aydan beri çalışmalarını yürüten veleybol takımımız, ilk karşılaşmasını geçtiğimiz hafta yani 15 Nisan'da, Bulgaristan Türkleri takımı ile yapmıştır. Misafir takım ile aralarında yaptıkları dostluk maçını, takımımız 3 - 0 kazanmıştır. Takım arkadaşlarımızı kutlar, başarılarının devamını dileriz.

Erkan Alcan - Bülent Öz - Nedim Haliloğlu - Hüseyin ve İsmet Hasanoğlu kardeşler - Şerafettin ve Salih Reşitoğlu kardeşler - Adnan Salih - Hüseyin Haliloğlu - Naim Güler - Ayhan Paçaman - Hayrettin Raif isimlerinden oluşan ekip Pazar günleri saat 3 ile 5 arası Derneğimizin karşısındaki parkta çalışmalarını sürdürmektedir. Katılmak isteyen gençlerimize duyurulur.

Yukarda: Dernek binamızın alındığı günlerde ziyarete gelen Kadınlar Derneği üyelerimizden bir grup. Ekim'99

Solda: Bilardo oynayan ve sohbet eden üyelerimizden bir grup

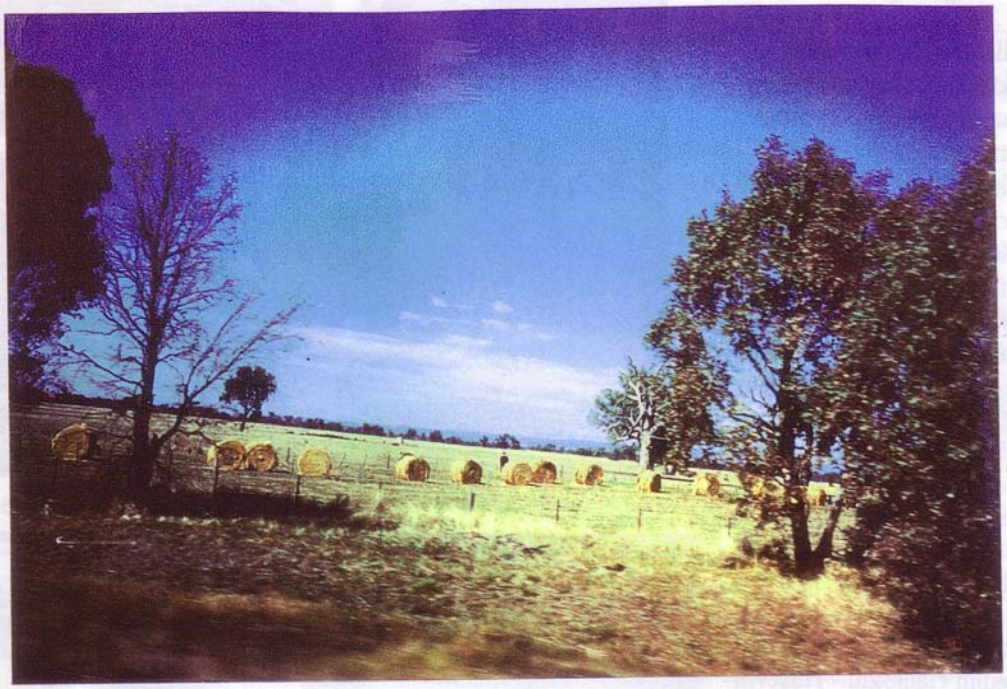

Melbourne - Sydney Hume Highway üzerinde bir hayvan çiftliği
Glenrowan Victoria

UNIVERSAL TRAVEL
VISION TOURS

A.C.N. 052 954 622
Licence No. 31542

SAFFET YILDIRIM
General Manager

Suite G 08, Ground Floor
620 St Kilda Road
Melbourne 3004
Victoria, Australia

Telephone: (03) 9510 1777
Mobile: 0409 852 804
Facsimile: (03) 9529 5339
Website: visiontours.com.au